

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Post Samsonem, sub Heli, quo modo, malè tractata religione, tractati
sint Iudæi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

fieret, & quareret occasionē contra Philisthym. In communi Ecclesie, aut regni clade, priuati, seposito colendæ maiestatis ritu, dicant, quod sentiunt. Si dissentiunt magnates, ipsi Deo rationem reddent, si malè dissentiunt. Audire est illorum, non obedire. Nam & illos Superi regunt. Et fortasse per illos Dominus quarit occasiōem contra Philisthym. Hæc sufficiat à Samsonē didicisse.

XI.

1. Reg. 4.

7. Post Samsonem Israëlita iterum, velut mare in malicia, longa pace corrupti, identidem scelera super scelera addiderunt. Veteres ergo contra eos hostes Dominus excitauit, eosque rursus Philisthinorum ferro obiecit, à quibus de filijs Israël caesa sunt triginta quatuor millia, Arca capta, & primarij sacerdotes Ophni & Phinees interempti. Quæ calamitas anno quadagesimo Heli accidit; ipso quoque Heli filijs suis nimis indulgente, & blandè magis, quàm fortiter eos increpante. Itaq; Philisthæis hostibus, Israëlitarum captiuitas, cædes, funera, crudelissimam voluptatem attulerunt; quæ afflictis ipso tormento videtur acerbior. Omnium enim cruciatuum complementum est, si hostilis insultatio accedat. Vltimum hoc belli malum est, vt victor, postquam receptui cecinit, & ensē reposuit in vaginam, aduersariū voce & vultu torqueat; & quod gladio ampliùs non facit, verbis percutiat, & cruciet exprobrando. Victis Israëlitis asperrimū fuit, audire captam esse arcam Dei, & captam idolo tamquam victori in spoliū oblatam. O quantus est dolor, videre religionem in ludibriū ductam & triumphatam! Sed ita merentur, qui ipsi religionem suam pro ludo habent. Prima causa sunt huius calamitatis, qui eam patiuntur. Quid igitur? num & religio victa est, quia victi sunt, qui eam remisè coluerunt? nequaquam. Quia etiam tum, quando triginta quatuor millia Israëlitarum ceciderunt, tamen ita victi punitique sunt, vt victores Philisthæi multò graviora paterentur. Neque enim idolum dumtaxat eorum bis in terram deiectum, præsentē Arca, capite tuncatum, palmisque fuit mutilatum; sed etiam ipsa corpora Philisthinorum, per omnes ciuitates, teterrimo morbo foedissimè affecta fuerunt, extremo intestino patrescente, forasque effluente: quo in cruciatu innumerabiles perierunt. Accessit infinita vis murium, quæ ex agris & villis ebulliebat, & cunctos terræ fructus depopulabatur.

Hæc

Hæc plaga longè tristior fuit, quàm si victi & sub jugum missi fuissent, aut quamcumque etiam durissimam seruitutem seruissent. Vt ergo tandem iusta causa & vera religio triumpharet, coacti sunt vel inuiti Israëliti Dei omnipotentiam agnoscere, & Arcam cum donarijs, mala à Numine illata testantibus, honorifice remittere. Sic, tempore Iudicium, diuina sapientia bellis & iustitiæ pariter, & gloriæ suæ satisfecit.

C A P V T LXI.

Regum Principumq; peccata, in sacris historijs bello punia.

Calamitates publicas multi traducunt; multi communibus ac priuatis ærumnis in tristitiam conijciuntur; claudibus tam luculentis multi irascuntur; & veluti Hecuba in canem versa, aguntur nunc ad Deum, nunc ad homines conuictijs lacerandos. Hi nimirum malè comparatos habent animos, quia in lege Domini non meditantur, neque sunt in charitate radicati. Aliter cogitant, quorum animos cælestis magister Spiritus Dei instruxit. Non indignantur, quia in aduersis beneuolentiam agnoscunt. Non traducunt, quia sciunt iustitiam diuinam. Neque mœstitia contrahuntur, quia vident virtutis occasionem, exercitiumque sibi offerri. Enimuerò neque mirantur quidem, quia nihil illis nouum atque insolitum videtur contingere si res humanæ turbantur. Perspectum enim habent, homines in hæc mala conditos, & à primordio mundi semper in terris fuisse calamitates. Meminerunt igitur, Numini ex æquo omnes debere patientiam, gloriam, gratiasque, quòd seueris, sed iustissimis iudicijs delicta puniens, fideles suos potiùs temporarijs exerceat disciplinis, quàm supplicijs relinquat æternis. Facile iram omittit, qui gratiam factam agnoscit. Quisquis beneuolentiam paternam, inter flagella, didicit amare, cum sentit ictus, debito rem se fatetur, non præstat murmuratorem. Denique discipuli Christi non sunt, qui nesciunt sibi à Magistro suo promissas esse persecutiones. *Non veni pacem mittere, sed gladium, ait. Qui tempora Matth. 10. 34.* nostra mirantur tamquàm iniqua, qui accusant tamquàm infelicia, qui deplorant tamquam calamitosa, animo respiciant ad lætula an.